

Parabole „de cel mai profund interes”

Sâmbătă, 26 ianuarie 2013 - Gili Cârstea

La scurt timp după sosirea ei în Australia, Ellen White îi scria lui Uriah Smith, referindu-se la parabolele despre nunta fiului de împărat și a celor zece fecioare. Aceasta se întâmpla înainte ca ea să scrie cartea *Parabolele Domnului Hristos*. Ascultați:

„Aceste parabole sunt de cel mai profund interes pentru noi astăzi, și, dragă frate, simt o intensă dorință a inimii ca tu să fii printre cei care, de acum înainte, să ai ochii unși cu alifie, ca să înțelegi lucrurile acestea” (*The Ellen G. White 1888 Materials*, 1042).

Ea îi spune aici lui Smith că parabolele despre nunță și căsătorie trebuie să ajungă în luminile rampei în teologia adventistă a zilei, că ele sunt „de cel mai profund interes” pentru biserică.

Dar mai înainte ca Smith să poată vedea lumină și adevăr prezent în aceste parabole de „cel mai profund interes,” el avea nevoie de alifia cerească spre a discerne un adevăr împotriva căruia luptase cu disperare la Minneapolis, și continua să lupte încă. În stilul ei caracteristic, sora White merge drept la țintă, arătându-i lui Smith principala lui problemă fără să-i menajeze rana deschisă și încă nevindecată din 1888:

„Solia trimisă prin frații A.T. Jones și E.J. Waggoner este solia lui Dumnezeu către biserica Laodicea, și vai de cei care mărturisesc a crede adevărul, și totuși nu reflectă asupra altora razele de lumină trimise de Dumnezeu” (*The Ellen G. White 1888 Materials*, 1052).

Apoi ea îi explică lui Smith maniera prin care a fost amăgit să aleagă drumul împotrivirii față de Martorul Credincios în încercarea Lui de a trezi o biserică încropită și adormită:

„Ca unul cu o lungă experiență în adevăr, era datoria ta să fii printre primii care să prindă solia de la Dumnezeu din cer, și să o comunice poporului; dar vrăjmașul ți-a prezentat într-o lumină exagerată toate obiecțiunile pe care le aveai la diferite subiecte, iar imaginația ta nu ți-a prezentat fapte. Vrăjmașul pregătise un lung șir de circumstanțe, ca zalele într-un lanț, ca să te împiedice să iei poziția pe care trebuia să o iei. Ai pierdut o bogată și puternică experiență, iar această pierdere, produsă de refuzul de a primi prețioasa comoară de adevăr oferită ție, este încă pierderea ta. Nu te afli în poziția pe care o dorea Dumnezeu, și ai ratat zalele providențiale una după alta, așa că acum este greu pentru tine să vezi legăturile misterioase din lanțul providenței în această lucrare specială a lui Dumnezeu” (*The Ellen G. White 1888 Materials*, 1053).

La fel se întâmplă cu urmașii spirituali ai lui Uriah Smith de astăzi. Au fost fascinați mai mult de obiecțiunile aduse împotriva soliei 1888 decât de dovezile în favoarea ei, permițând astfel vrăjmașului să deformeze realitatea printr-un lanț de circumstanțe care devine imposibil de rupt. Ei nu reușesc să înțeleagă că solia Jones-Waggoner aduce în luminile rampei o nouă și corectă înțelegere a Nunții Mielului așa cum este ea oglindită în

parabolele Domnului Hristos și descrisă în Apocalipsa lui Ioan. Nu văd cum aceste parabole pot fi „de cel mai profund interes” pentru biserica timpului nostru.

Uriah Smith nu a putut înțelege cum solia trimisă prin frații Waggoner și Jones este „solia lui Dumnezeu pentru biserica Laodicea” și „cu adevărat solia îngerului al treilea.” Necredința lui este moștenirea genetică a îngerului bisericii Laodicea de astăzi, necredință care îl face să se ridice împotriva soliei 1888, cu consecințele devastatoare pentru biserică:

„Am întrebat despre semnificația zguduirii pe care am văzut-o, și mi s-a arătat că ea va fi cauzată de mărturia hotărâtă declanșată de sfatul Martorului Credincios pentru cei din Laodicea. Ea va avea efect asupra inimii primitorului, și îl va face să înalțe standardul și să proclame adevărul direct. Unii nu vor suporta această mărturie hotărâtă. Ei se vor ridica împotriva ei, ceea ce va produce o zguduire în poporul lui Dumnezeu” (EW 270).

Când a primit Ellen White această viziune, nimeni nu știa nimic despre o viitoare „solie 1888,” așa că îngerul însoțitor s-a limitat la a spune „sfatul Martorului Credincios” pentru cei din Laodicea. După 1888, ea a declarat fără teamă că solia Jones-Waggoner este solia lui Dumnezeu către Biserica Laodicea, așa cum face și aici, în scrisoarea către Smith.

Implicațiile sunt cât se poate de clare: Solia spune că îngerul bisericii nu are nici credința adevărată, nici alifia pentru a discerne realitățile spirituale, și nici haina neprihănirii lui Hristos, deoarece nu înțelege principiul căsătoriei, nunții, și nu știe că Hristos a trecut la o altă fază a lucrării Sale, dincolo de perdea, unde așteaptă să facă ispășire pentru poporul Său în viață.

Acum culegem roadele acestei stări de lucruri. Cine sunt cei care nu suportă această „mărturie hotărâtă,” și care „se vor ridica împotriva ei,” producând astfel o mare zguduire și cernere în poporul lui Dumnezeu? Priviți ce se întâmplă în comunitățile noastre, peste tot pe unde solia Jones-Waggoner începe să răsună. Cei care „înaltă standardul și proclamă adevărul direct” sunt amenințați, pedepsiți și apoi excluși din biserică de către cei care nu suportă „mărturia hotărâtă.”

Este cea mai evidentă împlinire a profeției Mântuitorului din Ioan 16: „Au să vă dea afară din sinagogi; ba încă, va veni vremea când oricine vă va ucide să creadă că aduce o slujbă lui Dumnezeu. Și se vor purta astfel cu voi pentru că n-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine” (Ioan 16:2-3).

Și totuși, îngerul Bisericii Laodicea nu înțelege nimic. Este fascinat de țarina și negustoria lui, tulburat peste măsură de invitația la nuntă, și mai pornit ca niciodată să batjocorească, să bată și să omoare pe trimișii împăratului. Nu dorește să înțeleagă că parabolele despre căsătorie sunt „de cel mai profund interes” pentru timpul nostru.

Am crezut că este o simplă răceală de sezon, pe care o tratăm cu ceai și băi calde la picioare, dar virusul laodicean, se va dovedi curând, este o pandemie de proporții inimaginabile și efecte devastatoare.

Cea mai serioasă manifestare a acestui virus? Percepția că aduci o slujbă lui Dumnezeu omorând pe poștașii lui Hristos trimiși cu invitația de nuntă.